

Prima instanță - (Judecătoria Centru mun. Chișinău) L. Barbos
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) N. Vascan, V. Clima, E. Fistican

ÎN C H E I E R E

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Galina Stratulat
Oleg Sternioală
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Primăria mun. Chișinău,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul Teritorial
Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Primarului general al mun. Chișinău,
interveneint accesoriu Întreprinderea Municipală „Parcul Urban de autobuze” privind
contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2017, prin care a fost
respins apelul declarat de Primarul general al mun. Chișinău și s-a menținut hotărârea
Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 16 septembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 25 mai 2016, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat s-a adresat cu
cerere de chemare în judecată împotriva Primarului general al mun. Chișinău cu
participarea intervenientului accesoriu Întreprinderea Municipală „Parcul Urban de
autobuze” prin care a solicitat anularea Dispoziției Primăriei municipiului Chișinău
nr.222-d din 18 martie 2016 cu privire la modificarea și administrarea rutei
municipale de autobuz A.

În motivarea pretențiilor formulate a indicat că Oficiul Teritorial Chișinău al
Cancelariei de Stat a efectuat controlul sub aspectul legal al dispoziției emise potrivit
prevederilor art.64 din Legea nr.436-XVI din 28 decembrie 2006 privind
administrația publică locală și a constatat că dispoziția Primăriei municipiului
Chișinău nr. 222-d din 18 martie 2016 cu privire la modificarea și administrarea rutei
municipale de autobuz A, prin care s-a modificat cu titlu de experiment, începând cu
21 martie 2016, itinerarul rutei de autobuz A și s-a stabilit după cum urmează: de pe
bd. Ștefan cel Mare și Sfânt pe str. Calea Ieșilor până în or. Vatra (zona de
agreement) și în continuare pe traseul stabilit. Ruta A. se va numi Aeroport-or. Vatra
(zona de agreement), pe traseul rutei modificate se stabilesc stații suplimentare
intermediare celor existente, contravine prevederilor legale în vigoare și este emisă

cu depășirea competențelor prevăzute de lege.

Sustine că la 22 aprilie 2016 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a notificat Primarul general al municipiului Chișinău despre ilegalitatea dispoziției și a solicitat abrogarea actului administrativ vizat, însă un răspuns la notificare nu a primit.

Consideră că dispoziția contestată este emisă contrar prevederilor legale și cu depășirea competențelor prevăzute de lege, deoarece potrivit art.29 alin.1) lit. a) al Legii privind administrația publică locală, primarul asigură executarea deciziilor consiliului local.

Primarul general cât și viceprimarul nu dispun de competența modificării itinerariilor rutelor de transport, această atribuție revenindu-i exclusiv Consiliul mun. Chișinău în calitatea de autoritate deliberativă. Un astfel de program de transport rutier municipal nu a fost aprobat de către Consiliul mun. Chișinău.

Astfel, constată că decizia nr.222-d din 18 martie 2016 emisă de către viceprimarul Nistor Grozavu este contrară legii.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 16 septembrie 2016, cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a fost admisă.

S-a dispus anularea dispoziției Primăriei municipiului Chișinău nr.222-d din 18 martie 2016 cu privire la modificarea și administrarea rutei municipale de autobuz A.

Pentru a hotărî astfel instanța a reținut că prerogativa delegată primarului conform art.35 alin.3) din Codul transporturilor rutiere, trebuie interpretată în conexiunea cu art.14 lit.c) din Codul transporturilor rutiere. Intervenția Primarului este condiționată de un fapt posterior și implică potrivit naturii executive a funcției exercitate doar punerea în aplicare a deciziei consiliului local.

Autonomia de decizie în domeniul modificării itinerarului rutelor de transport intr-urban aparține în exclusivitate Consiliului municipal Chișinău.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 28 septembrie 2016, Primăria mun. Chișinău a declarat apel solicitând, admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 16 septembrie 2016 și emiterea unei noi decizii de respingere a cererii de chemare în judecată înaintată de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2017, s-a respins apelul declarat de către Primăria mun. Chișinău și s-a menținut hotărârea Judecătorie Centru mun. Chișinău din 16 septembrie 2016.

La 05 octombrie 2017, Primăria mun. Chișinău a declarat recurs împotriva hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 16 septembrie 2016 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2017, solicitând casarea acestora și emiterea unei noi decizii de respingere a pretențiilor înaintate de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat.

Recursul a fost declarat în temeiul art.432, alin.(2) lit. c) din Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

În motivarea recursului recurentul a indicat că decizia instanței de apel a fost adoptată cu încălcarea normelor de drept material.

Sușține că, la examinarea cauzei în fond instanța nu a determinat circumstanțele reale, a dat o calificare greșită raportului material, greșit a soluționat conflictul dintre normele cuprinse în diferite acte normative, nu a aplicat legea care urma a fi aplicată și respectiv a interpretat greșit legea în analogia ei.

La fel instanța nu a luat în considerație probele și argumentele prezentate de Primarul general.

Recurentul relatează că dispoziția Primăriei municipiului Chișinău nr. 222-d din 18 martie 2016 cu privire la modificarea și administrarea rutei municipale de autobuz A, a fost emisă ca urmare a notei informative a Direcției generale transport public și căi de comunicații, demersul Întreprinderii Municipale „Parcul Urban de autobuze”, precum și demersurile Primăriei or. Vatra, petițiile locatarilor or. Vatra, întru eficientizarea serviciilor de transportare a călătorilor și sporirea circulației rutiere.

Consideră că decizia emisă de Primăria mun. Chișinău, este legală dat fiind faptul că a fost emisă de către un organ competent, conform legislației în vigoare și cu respectarea procedurii stabilite.

În opinia recurentului actul administrativ este emis legal și nu contravine legislației.

Prin referință depusă la 02 noiembrie 2017 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelarie de Stat a invocat că soluția emisă de instanțele ierarhic inferioare este întemeiată și legală, iar recursul înaintat conține același temeiuri ca și în cererea de apel, asupra cărora instanța s-a expus. Totodată, recurentul nu a indicat în ce constă aplicarea eronată a normelor de drept material invocate.

A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Prin referință depusă la 10 noiembrie 2017 Întreprinderea Municipală „Parcul Urban de autobuze”, a indicat că recursul înaintat de Primăria mun. Chișinău este întemeiat și a pledat pentru admiterea acestuia.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 24 mai 2017.

Potrivit scrisorii de comunicare copia deciziei a fost expediată părților la 23 august 2017 (f.d.115), însă la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia de către părți.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 05 octombrie 2017, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurrate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurrate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra

inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Primăria mun. Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art.270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Primăria mun. Chișinău, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Galina Stratulat

judecători

Oleg Sternioală

Dumitru Mardari